

Petak, 18.03.2011.g.

Od jučerašnjeg korizmenog sastanka vjernika moje župe i našeg dragog kapelana Davora ostale su mi u mislima dvije spoznaje na koje je naš kapelan upozorio a mene su dotaknule.

U prvom dijelu tog našeg sastanka on nam je govorio o svetoj misi. O onim osnovnim stvarima. I u jednom trenutku je rekao DA MI NA SVETU MISU DONOSIMO GOSPODINU ŽRTVU. ALI

TU
SE
NE
MISLI
NA
NEKI
NOVAC
ILI
MATERIJALNE
STVARI
NEGO
NA
NAS
SAME
I
NAŠE
GRIJEHE.
DA
JE
UPRAVO
TO
POTREBNO
I
DA
TO

GOSPODIN
ON
NAS
OČEKUJE.
DA
MU
ŽRTVUJEMO
SVOJE
GRIJEHE
I
SLABOSTI
A
NE
DA
IH
"
OSTAVLJAMO"
VANI
PRED
CRKVOM
ILI
DOMA
KADA
ODLAZIMO
NA
MISU.

A DRUGO, ŠTO ME ISTO JAKO DOTAKNULO, BILA JE REČENICA IZ SVETOG PISMA VE
ZANA
UZ
OVO
PRVO,
DA
**NITKO
NE
MOŽE
VOLJETI
BOGA
KOJEGA
NE
VIDI
AKO
NE
VOLI**

SVOJEGA
BRATA,
LJUDE
OKO
SEBE,
KOJE
VIDI.

I te spoznaje su me jako dotaknule. Upravo smo to mi ljudi, takvi smo mnogi. Sada mi je jasno zašto mnogi od nas ne svjedočimo svoju vjeru u svakidašnjem životu svojim radom, ponašanjem i životom po BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA. Zato jer nismo spremni žrtvovati svoje slabosti, propuste i grijehe Gospodinu.

Ići ćemo mi redovno na mise. I molit ćemo se redovno, za sebe i za druge. I primat ćemo sve crkvene sakramente. Ali, ONO ŠTO JE GOSPODINU NAJVAŽNIJE I RADI ČEGA JE ON DOŠAO
MEĐU
NAS
NA
ZEMLJU,
DA
MU
PREDAMO
SVOJE
SLABOSTI
I
GRIJEHE,
TO
NEĆEMO
UČINITI.

Radije ćemo ih "ostaviti" doma ili pred crkvom, kada ćemo ići na mise i po druge sakramente.

I za to nije čudno da me jedan moj prijatelj, kada smo neki dan razgovarali, obasuo mnogim primjerima ljudi oko njega koji redovno idu u crkvu a žive više i jače u grijehu nego on koji rijetko ide u crkvu. PUNO JE LICEMJERNIH I OHOLIH. Tu je on nabrojao i primjere nekih svećenika iz njegovog života koji, po njegovom, trebaju biti primjer duhovnosti i vjere, trebaju nas isključivo k tome privoditi, a najviše se posvećuju sebi i materijalnim stvarima oko sebe. I pitao je on sebe, onako, u toku razgovora, da li je on dobar vjernik. I dao si je odmah odgovor da nije. Jer rijetko ide na mise. Ali, on smatra i da mnogi drugi, koji su pravi vjernici, po njegovom, jer idu stalno u crkvu, na mise i dr., nisu onakvi kakvi bi trebali biti. Jer su oholi, licemjerni, krađu i lažu gdje stignu, loši su poslodavci i šefovi jer izrabljuju svoje radnike, slabo ili rijetko pomažu drugima, itd.

**Pita se on, A TO JE DOBRO PITANJE I ZA SVE NAS, GDJE IM JE ONDA ONA VJERA P
O
KOJU
IDU
U
CRKVU,
GDJE
SU
IM
ONDA
BOŽJE
ZAPOVIJEDI?**

A znam da je taj moj prijatelj vrijedan i dobar čovjek. Istina, veliki mu je nedostatak, na to sam ga i upozorio, što ne ide češće na mise i po pripadajuće sakramente. No, on će ti uvijek pomoći a ne odmoći. Ima veliko srce. Samo mu nedostaje više vjere i duhovnosti ali se on na svojem stupnju vjere i duhovnosti ponaša onako kako bi se trebali ponašati svi mi koji idemo često u crkvu. Takvi bi nam ljudi mogli biti primjer u svakodnevnom ponašanju.

A mnogi od nas nismo takvi JER NISMO SPREMNI GOSPODINU ŽRTOVATI SVJE SLABOST

I
HE.

I GRIJE

PA SE POSTAVLJA DOBRO PITANJE, POŠTO MI IDEMO U CRKVU? DA BUDEMO NA B
ROJU,
DA
NAS
NETKO
VIDI,
DA
SE
DRŽIMO
OBIČAJA,
DA
SE
MOLIMO
ZA
NEKU
SVOJU
SEBIČNU
NAKANU?
A
GDJE
JE
NAŠA
ŽRTVA
ZA
SVE
TO?
KAKO
OČEKUJEMO
DA
ĆEMO
SE
SPASITI
I
DA
ĆE
NAM
GOSPODIN

USLIŠATI
MOLITVE?
DA
LI
SMO
MU
DALI
ONO
ŠTO
ON
OD
NAS
TRAŽI,
SVOJE
SLABOSTI,
PROPUSTE
I
GRIJEHE?
SVOJE
OHOLOSTI,
SVOJE
LICEMJERJE,
SVOJE
NE POMAGANJE
DRUGIMA,
SVOJE
TRČANJE
ZA
MATERIJALNIM
STVARIMA
I
ISPRAZNIM
UGODAMA
SVOJEM
TIJELU,
SVOJE
LAŽI, SVOJE
KRAĐE,
SVOJA
OGOVARANJA,
SVOJE
MISLI
O
TOME
KAKO
SMO

NAJBOLJI
VJERNICI
NA
SVIJETU,
BEZ
GRIJEHA,
SVOJA
ISMIJAVANJA
DRUGIH,
SLABIH,
NEMOĆNIH
I
SIROMAŠNIH.,
SVOJU
NADMOĆ
NAD
NJIMA.

E, TEŠKO MI TO DONOSIMO GOSPODINU ZA ŽRTVU. ZAŠTO? PA ZATO JER TO NISMO
NI
SPREMNI
SEBI
PRIZNATI
A
KAMOLI
GOSPODINU.
NISMO
SPREMNI
IZVUĆI
TE
NAŠE
SLABOSTI
NA
SVJETLO
DANA

I
DONIJETI
IH
GOSPODINU
ZA
ŽRTVU.
KOLIKO
ZLO
TU
IMA
"SVOJE
PRSTE"
TOLIKO
MU
I
MI
POMAŽEMO
SVOJIM
LOŠIM
I
KRIVIM
ODLUKAMA.

**A KADA DOĎEMO PRED GOSPODINA, ĆEMO SE ĆUDITI KADA ĆE NAS POSLATI U VE
LIKE
MUKE
U
DUGOM
ĆISTILIŠTU
ILI,
BOŹE
NAS
SAĆUVAJ,
U
VJEĆNE**

MUKE
U
PAKLU.

*PA KAKO, PITAT ĆEMO, PA MI SMO SVAKI DAN IŠLI U CRKVU, SVAKI DAN SMO SE M
OLILI,
REDOVNO
SMO
DOPRINOSILI
ZA
CRKVENE
POTREBE,
POŠTIVALI
SMO
POSTOVE,
DOBILI
SVE
SAKRAMENTE,
ITD.*

DA, REĆI ĆE GOSPODIN, ALI STE ME LAGALI, KRALI, OGOVARALI, ISMIJAVALI,
PODRUGIVALI **MI**
SE.

REĆI ĆEMO, NE NISMO TO NIKADA GOSPODINE TEBI ČINILI, JER NISMO TE NIKADA

VIDJELI.

O, JESTE, JESTE, REĆI ĆE GOSPODIN. JER ŠTO STE UČINILI, ILI NISTE UČINILI, I ON
OM
NAJMANJEM
I
NAJJADNIJEM
STVORENJU,
ČOVJEKU,
KOJEG
SAM
JA
STVORIO
I
UDAHNUO
MU
ŽIVOT,
MENI
STE
TO
ČINILI.
JER
JA
SAM
SVE
I
PO
MENI
JE
SVE,
REĆI
ĆE
GOSPODIN.
A
ČEKAO
SAM
SVAKI
DAN
U

CRKVI,
NA
MISI,
DA
MI
DONESETE
SVE
TE
VAŠE
SLABOSTI,
PROPUSTE
I
GRIJEHE,
ALI
NISTE
MI
IH
DONOSILI.
TAKO
IH
JA
NISAM
MOGAO
UZETI
NA
SEBE
OD
VAS.
DONIJELI
STE
MI
IH
SADA
OVDJE
PRED
MENE
I
VAŠE
MJESTO
NIJE
U
MOJEM
KRALJEVSTVU.
CIJELI
ŽIVOT
SAM

VAM
DAO,
I
SEBE
SAMOG,
DA
MI
ŽRTVUJETE
SVE
TO
A
VI
TO
NISTE
UČINILI,
REĆI
ĆE
GOSPODIN.

I ONDA ĆE BITI JAO I POMAGAJ!

ZATO PROBAJMO, KORIZMENO VRIJEME JE IDEALNO VRIJEME ZA TO, VRIJEME PRIP
RAVE,
UVIDJETI

SVE
SVOJE
PROPUSTE,
SLABOSTI,
GRIJEHE.
KOJIH
SE
SRAMIMO,
RADI
KOJI
NAM
JE
TEŠKO,
KOJE
JEDNOSTAVNO
NE
MOŽEMO
NI
SEBI
PRIZNATI
A
KAMOLI
DRUGIMA.
KOJI
BI
NAS
OGOLILI
U
OČIMA
DRUGIH,
RADI
ČIJEG
IZNOŠENJA
BI
SE
OSJEĆALI
SLABI,
DONESIMO
IH
KROZ
CRKVENE
SAKRAMENTE
GOSPODINU.
NE
MISLIM
TU

SAMO
NA
ISPOVIJED.
NE.
TU
MISLIM
I
NA
TO
DA
NAKON
TOGA
ŠTO
SMO
IH
DONIJELI
GOSPODINU
KROZ
ISPOVIJED,
NASTAVIMO
ŽIVJETI
BEZ
NJIH,
PO
BOŽJIM
ZAPOVIJEDIMA.

OPROSTIMO DRUGIMA, TRAŽIMO OD DRUGIH OPROŠTENJE, NEMOJMO MRZITI ONE
KOJI
SU
NAM
ČINILI
LOŠE.
NEMOJMO
OGOVARATI
LJUDE
OKO
SEBE,
NE

LAŽIMO,
NE
KRADIMO,
NE ISMIJAVAJMO,
NE
PODRUGUJMO
SE.

*PREPOZNAJMO GOSPODINA U SVIM POTREBITIM LJUDIMA OKO NAS. DA MU MOŽEM
O REĆI,
KADA
DOĐEMO
PRED
NJEGA,
GOSPODINE,
VIDIO
SAM
TE
DOLJE
NA
ZEMLJI
I
POMOGAO
SAM
TI.
POMOGNI
I
TI
MENI
SADA.*

I GOSPODIN ĆE POMOĆI. URONIT ĆE NAS U SVOJE BESKRAJNO MILOSRĐE, OPROST
ITI
NAŠE
GRIJEHE
I
POVEST
ĆE
NAS
U
SVOJE
KRALJEVSTVO,
U
STAN
KOJI
NAM
JE
DAVNO
PRIPRAVIO
.

O LJUBLJENI MOJ GOSPODINE, DAJ NAM SNAGU DA TI ŽRTVUJEMO SVE SVOJE SLA
BOSTI,
PROPUSTE
I
GRIJEHE!
DAJ
DA
TE
PREPOZNAME
MEĐU
POTREBITIM
LJUDIMA
OKO
NAS!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.